

(21) וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לְפָנֶיהֶם: ² כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יָצָא לְחֻפְשֵׁי חָנָם: ³ אִם-בְּגִפּוֹ יָבֵא בְּגִפּוֹ יֵצֵא אִם-בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיִּצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: ⁴ אִם-אֲדָנָיו יִתֶּן-לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה-לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּגִפּוֹ: ⁵ וְאִם-אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת-אֲדֹנָי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בְּנֵי לֹא אֵצָא חֻפְשִׁי: ⁶ וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל-הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַדֹּלֶת אוֹ אֶל-הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדָנָיו אֶת-אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוּ לְעַלְמֵ: ⁷ וְכִי-יִמְכֹר אִישׁ אֶת-בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תִצָּא כִצֵּאת הָעֶבְדִּים: ⁸ אִם-רָעָה בְּעֵינָי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר-⁹ לוֹ יַעֲדָה וְהִפְדָּה לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשָׁל לְמַכְרָהּ בְּבִגְדוֹ-בָּהּ: ¹⁰ וְאִם-לִבְנוֹ יִיעַדְנָה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה-לָּהּ: ¹¹ אִם-אֶחָד יִקַּח-לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָהּ לֹא יִגְרַע: ¹² וְאִם-שְׁלֹשׁ-אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיִּצְאָה חָנָם אֵין כֶּסֶף: ¹³ וְאִם-לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידוֹ וְשִׁמְתִי לָּהּ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוֹס שָׁמָּה: ¹⁴ וְכִי-יָנֹד אִישׁ עַל-רַעְיוֹ לְהִרְגוֹ בְּעָרְמָה מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֶנּוּ לְמוֹת: ¹⁵ וּמִכָּה אָבִיו וְאִמוֹ מוֹת יוֹמָת: ¹⁶ וְגִבּוֹ אִישׁ וּמְכָרוֹ וּנְמָצָא בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמָת: ¹⁷ וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמוֹ מוֹת יוֹמָת: ¹⁸ וְכִי-יִרְיֹבֵן אֲנָשִׁים וְהִכָּה-אִישׁ אֶת-רַעְיוֹ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאֶגְרָף וְלֹא יָמוּת וְנִפְלַל לְמִשְׁכָּב: ¹⁹ אִם-יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בְּחוּץ עַל-מִשְׁעָנָתוֹ וְנִקְּה הַמִּכָּה רַק שָׁבְתוֹ יִתֵּן וְרִפָּא וְרִפָּא:

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחופשי חנם אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חופשי והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם זכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה אם אזורת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף מכה איש ומת מות יומת ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי כך מקום אשר ינוס שמה וכי ינוד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחונו למוות ומכה אביו ואמו מות יומת וגבב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת ומקלל אביו ואמו מות יומת וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפלה למשכב אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו וניקה המכה רק שבתו יתן ורפא ורפא